

Henryk Mikołaj Górecki

Z Pieśni Kościelnych

na chór mieszany
a cappella

APERTUM
COR

Zespół Śpiewaczy

Dyrygent
**Kamil
Gojowy**

Producenci

Sponsorzy

Partnerzy

FUNDACJA

FILHARMONIA
ŚLĄSKA

Patronat honorowy

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Narodowy
Instytut
Dziedzictwa

60
LAT MISJ

Województwo
Śląskie

Instytut Myśli Polskiej
im. Wojciecha Korfańskiego

Instytut Myśli Polskiej
im. Wojciecha Korfańskiego
jest instytucją kultury Samorządu
Województwa Śląskiego.

Instytut Śląski

Prezydent
Miasta Rybnika
Patronat honorowy

Projekt został objęty Patronatem
honorowym przez syna kompozytora
– **Mikołaja Piotra Góreckiego**

Patronat medialny

Nagrania dokonano
w Kościele Matki Bożej Różańcowej
w Katowicach Zadolu,
01.04 – 30.06.2023 r.

Producenci:

Kamil Gojowy
Zespół Śpiewaczy Apertum Cor
Śląski Związek Chórów i Orkiestr

Reżyseria nagrania, Mix i Mastering:

GoMix Realizacja
Kordian Gojowy i Magdalena Rak

Projekt graficzny:

Rafał Szędzielorz

Zdjęcia:

Radosław Kaźmierczak

Skład i edycja:

Ewa Kopacz

Opieka merytoryczna:

prof. dr hab. Iwona Melson

Wykonawcy:

Zespół Śpiewaczy Apertum Cor
Kamila Głuchy, Jolanta Jaromin-Suzdalcew,
Beata Kapuściak, Ewa Kopacz,
Katarzyna Kowalska, Joanna Kuziel,
Ilona Płonka, Małgorzata Porwisz,
Angelika Skurzyńska, Ewa Topolnicka,
Angelika Watras, Ksawier Gojowy,
Konstanty Kałaczyński, Bartosz Knapik,
Marek Rzepka, Michał Skowroński,
Jarosław Studnik

Gościnnie

Elżbieta Hryszkiewicz,
Ewa Lazar, Bernadetta Michalik,
Magdalena Nogańska, Krzysztof Dudzik,
Artur Gogolin, Aleksander Lukoszek,
Łukasz Łoboda, Łukasz Szmigiel,
Bartłomiej Toma

Tłoczenie:

Grupa L8

90. rocznica
urodzin kompozytora

10. rocznica
pracy artystycznej
dyrygenta
Kamila Gojowego

5. rocznica
działalności
Zespołu Śpiewaczego
Apertum Cor

1. rok członkostwa
w Śląskim Związku
Chórów i Orkiestr

Zespół Śpiewaczy Apertum Cor powstał w 2017 roku jako kolektyw miłośników muzyki i śpiewaków amatorów. Od tego czasu prężnie rozwija swoją działalność muzyczną, koncertując podczas wydarzeń lokalnych, regionalnych i projektów ogólnopolskich. Zespół z powodzeniem prezentuje muzykę epok dawnych, jak również dokonuje prawykonania współczesnych kompozycji.

Umiejętności wykonawcze Zespołu potwierdzają liczne nagrody, m.in.: Srebrne i Brązowe Pasma na II Ogólnopolskim Konkursie Chórów „O Crux Ave”, Srebrne Pasma na Międzynarodowym Festiwalu Chóralnym „Resovia Sings” oraz Srebrne Pasma na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Chóralnej „Cantantes Lublinensis” – w roku 2021; jak również Złoty Dyplom na Ogólnopolskim Konkursie Muzyki Sakralnej „Dona Nobis Pacem” we Wrocławiu w roku 2022. Od tegoż roku Zespół jest członkiem Śląskiego Związku Chórów i Orkiestr.

fot. Radosław Kaźmierczak

APERTUM
COR
Zespół Śpiewaczy

fot. Radosław Kaźmierczak

Kamil Gojowy – dyrygent i założyciel Zespołu.

Magister sztuk muzycznych: Dyrygentura choralna i przedmioty ogólnomuzyczne (dyplom z wyróżnieniem uzyskany w Akademii Muzycznej w Katowicach) oraz filmowych: Creative management in new media (dyplom z wyróżnieniem uzyskany na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach).

Zawodowo związany z Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrze,
Szkołą Filmową im. Krzysztofa Kieślowskiego w Katowicach
oraz Chórem Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach.

Na co dzień zaangażowany w inicjatywy następujących organizacji pozarządowych:

- Stowarzyszenie Artifices Artificibus

Dyrektor organizacyjny Międzynarodowego Festiwalu Noc Chórów

- Śląski Związek Chórów i Orkiestr

Koordynator ds. organizacji i promocji

- Fundacja Chórtownia

Międzynarodowa Akcja Muzyka – Wsparcie Osób w Depresji

- Stowarzyszenie Artystów Euforis

Ogólnopolska Konferencja Mam Głos

HENRYK MIKOŁAJ GÓRECKI (1933-2010) należy do największych indywidualności wśród uznanych w świecie polskich kompozytorów XX wieku. Już w czasie studiów u prof. Bolesława Szabelskiego w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej (obecnie Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego) w Katowicach (dyplom z najwyższym odznaczeniem, 1960) jego wyjątkowość została uhonorowana koncertem monograficznym – pierwszym w historii uczelni – zorganizowanym w całości dla przedstawienia dorobku studenta. A dalej... prawie 60 lat komponowania (op. 1, 1955) zaowocowało ok. 90 utworami, które świadczą o muzycznych fascynacjach, ale przede wszystkim o autonomicznej twórczej drodze, jaką Górecki podążał w swoim życiu. W wywiadzie pt. „Z Czernicy w świat”, który 28 lutego 1993 roku przeprowadził Marek Mariusz Tytko, kompozytor powiedział:

„(...) Mnie się wydaje, że zawsze piszę to samo. I będę pisać stale to samo. A kto co widzi w tym – to jest jego sprawa. Robię to, co robię i robię to całe życie. I będę to robić do końca. Utwory czy dobre czy złe – to ja wiem najlepiej.

I nikt mi nic nie wmówi. Ani się krytyką nie przejmuję, ani się pochwałą nie przejmuję. Jak wiem, że spartoliłem, to wiem, co spartoliłem. Jak zrobiłem dobrze, to wiem, co dobrze zrobiłem. I to wszystko”.

Ważną część twórczości Góreckiego obejmują kompozycje z tekstem, ujęte często w znacznych rozmiarów formy wokalne lub wokально-instrumentalne. Wśród napisanych do tekstów sakralnych, istotnych dla osobistych przekonań kompozytora („Jestem wierzący i praktykujący” – w wywiadzie „Z Czernicy w świat”), znajdują się:

- Euntes ibant et flebant op. 32, na chór mieszany a cappella (1972),
- Amen op. 35, na chór mieszany a cappella (1975),
- Beatus vir op. 38, psalm na baryton solo, chór mieszany i wielką orkiestrę (1979),
- Miserere op. 44, na chór mieszany a cappella (1981-87).

W dość krótkim czasie, gdyż w latach 1985-87, powstało kilka opusów o tematyce maryjnej:

- O Domina Nostra – Medytacje o Jasnogórskiej Pani Naszej op. 55, na sopran solo i organy (1985),

- zbiór Pieśni Maryjne op. 54, 5 pieśni
na chór mieszany a cappella (1985),
- Pod Twoją obronę op. 56,
na 8-głosowy chór mieszany a cappella (1985),

jak też Totus Tuus op. 60 na chór mieszany a cappella (1987), dedykowany „Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II na Jego III pielgrzymkę do kraju”. Z pewnością wyniknęły one z osobistej religijności kompozytora, ale też z doświadczenia braku matki w życiu osobistym (zmarła, gdy kompozytor miał zaledwie 2 lata), której dedykował kompozycję Ad Matrem op. 29 na sopran solo, chór mieszany, orkiestrę z poczwórną obsadą instrumentów dętych i oryginalną perkusję: tamburyn, kotły, wielki bęben (1971).

Już pośmiertnie, w pozostawionych przez Góreckiego materiałach, został odnaleziony (wraz z innymi utworami – IV Symfonią i oratorium Sanctus Adalbertus) rękopis, zawierający opracowania ludowych pieśni kościelnych z roku 1986 (wyd. PWM 2013). Znajdujemy w nim pokrewieństwo ze sposobem twórczego myślenia, jaki towarzyszył kompozytorowi rok wcześniej, podczas powstawania zbioru Pieśni

Maryjne op. 54. W jednym i drugim przypadku źródłem pochodzenia tekstów i melodii był „Śpiewnik kościelny” ks. Jana Siedleckiego, który począwszy od roku 1876 był wznawiany, poszerzany, jak też uwspółcześniany w kolejnych 41 edycjach i dlatego stanowi zbiór unikatowy, gdyż zawiera polskie śpiewy kościelne od czasów najdawniejszych.

Opracowania pieśni kościelnych są w dorobku Góreckiego niczym poezja w literaturze – esencją jego twórczości, w której świadomość życiowa i dojrzałość kompozytorska połączyła się z prostotą ludowej, a więc najbardziej szczerzej duchowości. Wyżywa ona z istoty człowieczeństwa – z serca i na energetycznej fali czystych, żarliwych intencji, porusza przestrzeń Wszechświata, trafiając wprost do Tego Który Jest.

Prezentowane na płycie nagranie przedstawia wszystkie pieśni zawarte w wydanym przez PWM zbiorze Z pieśni kościelnych (2013), wraz z kompletem zapisanych tam zwrotek. Zostało ono dokonane przez Zespół Śpiewaczy Apertum Cor, który jest chórem amatorskim,

a więc tworzonym przez miłośników śpiewu chóralnego (amare łac. – miłować). Zawiera opracowane przez Góreckiego śpiewy – najczęściej anonimowych autorów zarówno tekstów, jak i melodii, którzy nie mogli nawet podejrzewać, że ułożona przez nich onegdaj pieśń, powtarzana i pielęgnowana przez dziesiątki lat, a czasem przez stulecia, stanie się inspiracją dla wybitnego, bardzo doświadczonego przez życie kompozytora, by w ten sposób, najpierw w partyturze, a potem w chóralnym śpiewie, uzyskać nowe, współczesne życie. W wywiadzie „Z Czernicy w świat” Górecki powiedział:

„Ja nie marzę, żeby trafić «pod strzechy». Marzę o tym, żeby ludziom była potrzebna muzyka. Nie moja, ale w ogóle muzyka. I żeby ta muzyka coś dla nich znaczyła. A jaka? To już jest tyle muzyk cudownych... To jest jedyne moje marzenie”.

Niech ta płyta trafi „pod strzechy”, a płynąca z niej muzyka będzie źródłem duchowych poruszeń.

Z PIEŚNI KOŚCIELNYCH na chór mieszany a cappella to zbiór, w którym u schyłku XX wieku Henryk Mikołaj Górecki sięgnął do tradycyjnych pieśni ludowych, prostych, a jednocześnie żarliwych i kryształowo świetlistych w wyrażeniu osobistych, a nawet intymnych odczuć, budzących się w relacji Człowiek – Bóg. Zbiór ten został wydany po raz pierwszy w roku 2013, więc pośmiertnie, przez Polskie Wydawnictwo Muzyczne, dzięki posiadanym przez londyńskiego wydawcę Boosey & Hawkes prawom autorskim, a ponieważ rękopis nie nosi znamion ukończenia, w jego redakcji współuczestniczyli Anna Górecka i Mikołaj Górecki – dzieci kompozytora. Edycja zawiera w sumie 20 pieśni ułożonych według kolejności powstawania, w tym 18 z wpisanymi przez twórcę dziennymi datami, obejmującymi czas od piątku 07.02.1986 do piątku 30.06.1986 oraz 2 ostatnie bez dat. Warto zauważyć, że na opracowanie większości melodii, bo aż 17 (II-XVIII) twórca potrzebował zaledwie dwóch miesięcy.

Z informacji pochodzącej od ks. bp. Damiana Zimonia – arcybiskupa seniora archidiecezji katowickiej, a w latach 1985-2011 biskupa

diecezjalnego katowickiego – uzyskanej od ks. prof. Antoniego Reginka, od 1992 roku kapelana Śląskiego Związku Chórów i Orkiestr wynika, że już na początku kadencji biskupa (prawdopodobnie jeszcze w roku 1985, gdyż kompozytor opracował pieśni w pierwszej połowie roku 1986) Górecki zwrócił się do niego z prośbą o pomoc w uzyskaniu dostępu do jednego z największych zbiorów pieśni kościelnych. Był to śpiewnik „Szczęble do nieba czyli zbiór pieśni z melodyjami w kościele rzymsko-katolickim od najdawniejszych czasów używany, ukończony przez Teofila Klonowskiego, nauczyciela przy Królewskim katolickim nauczycielskim Seminarium w Poznaniu”, który ukazał się w roku 1867 w drukarni Ludwika Herzbacha. W roku 1985 śpiewnik był dostępny m. in. w bibliotece Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, a ponieważ tak cennego starodruku nie można było wypożyczyć, dokonano kserokopii i w takiej formie trafił on w ręce kompozytora. Zbiór ten mógł stanowić jedno ze źródeł poszukiwanych przez niego melodii wraz z tekstem.

Drugim stał się „Śpiewnik kościelny” ks. Jana Siedleckiego, z którego kompozytor

korzystał już przy wyborze słów i melodii do zbioru „Zdrowaś bądź Maryja” op. 54 – 5 pieśni maryjnych na chór mieszany a cappella z roku 1985. Począwszy od roku 1878 (wyd. I) Śpiewnik wielokrotnie podlegał gruntownej przeróbce poprzez włączanie do niego dawniejszych i nowych pieśni z nutami, także z innych zbiorów (szczególnie ze „Śpiewnika kościelnego” w 3 tomach ks. Michała Marcina Mioduszeńskiego, wyd. w latach 1838-53). Przy okazji wydania jubileuszowego Śpiewnika Siedleckiego w 1928 roku (na 50-lecie wyd. I) wprowadzono do niego dość istotne zmiany, głównie w zakresie rytmiki, ale również w warstwie melodycznej. Następnie, jak wynika ze Słowa Wstępnego do opolskiego wydania z roku 1959, napisanego przez jego redaktora (także następnych wydań do roku 1975) ks. Wendelina Świerczka, dokonano w nowej edycji dalszych zmian w celu dostosowania jego treści dla współczesnego użytkownika (szczególnie chodzi tu o przeróbki dotyczące brzmienia tekstów i ich przystosowania do obowiązujących przepisów liturgicznych). Z kolei ks. Karol Mrowiec w notce Od Redakcji do wydania w roku 1985 (rok przed opracowaniem pieśni przez Góreckiego) pisze, że ta edycja

„stanowi w zasadzie przedruk wydania z 1975 roku”. Powyższe informacje okazały się być istotne w poszukiwaniu pierwowzorów melodii wybranych przez Góreckiego. Kluczowym okazało się tu wydanie V z roku 1908, gdyż już w kolejnych poszukiwane pieśni uzyskały często odmienny wydźwięk.

Źródłem wiedzy o obszarze poszukiwań twórcy jest również rękopis pieśni zawartych w zbiorze *Z pieśni kościelnych* (dostępny w cyfrowych archiwach Biblioteki Narodowej za pośrednictwem portalu Polona.pl) – oprócz tego, że pokazuje nam proces powstawania niektórych opracowań, informuje też o korzystaniu przez kompozytora z lokalnych wersji niektórych pieśni, np. w kontekście „Twoja cześć, chwała” (XVI).

Tematyka pieśni podjętych w zbiorze jest dość zróżnicowana. Najliczniejszą grupę (7) stanowią pieśni ku czci Maryi (I, II, VI, IX-X, XII, XX) i wielkopostne (6) (IV, VII, VIII, XV, XVII, XVIII). Kompozytor wybrał też pieśni do Najświętszego Sakramentu (XI, XVI), zaś pojedyncze ujęcia dotyczą treści wielkanocnych (XIV), związanych z kultem Trójcy Świętej (XIX), św. Józefa

(III), św. Anny (V) i św. Mikołaja (XIII). Muzyczne opracowania wszystkich pieśni odnoszą się zasadniczo do pierwszej zwrotki, jednakże finały niektórych posiadają takty z wpisanymi słowami zwrotki uznanej przez kompozytora za końcową (III – 3, VI – 5, VIII – 5, XIII – 4, XV – 4). Ponadto trzy pieśni (XIV, XIX i XX) składają się z dwóch rozpisanych zwrotek: XIV – w identycznym opracowaniu, XIX – z propozycją kompozytora dotyczącą innej opcji zakończenia, natomiast w drugiej zwrotce pieśni XX pojawia się dodatkowy głos, melodycznie uzupełniający dotychczasową partię sopranów. Także trzy pieśni poprzedza krótki wstęp (II, XIX i XX).

W zbiorze wydanym przez PWM partyturę każdej pieśni poprzedza wykaz przeznaczonych do wykonania zwrotek, choć w rękopisie ich nie znajdujemy (w autografie zbioru „Zdrowaś bądź Maryja” op. 54 z roku 1985, kompozytor zapisał wszystkie wybrane przez siebie zwrotki). Najczęściej obejmują one wszystkie zanotowane w śpiewnikach, czasem jednak – przy ich dużej ilości – kompozytor dokonał własnego wyboru, jednak „Twoja cześć, chwała” – pieśń

ku czci Najświętszego Sakramentu – przewiduje wykonanie wszystkich 12. Należy zaznaczyć, że pojawiają się różnice w tekstach zwrotek drukowanych samodzielnie przed pieśnią w zestawieniu z tym, który umieszczony jest jako zwrotka pierwsza w partyturze. Przy wykonywaniu kolejnych (od drugiej do ostatniej) pojawiają się czasem jeszcze inne nieścisłości, związane z brakiem korelacji między liczbą sylab w tekście a liczbą zapisanych nut. Dotyczy to w szczególności pieśni II, V i XIX, w których partia głosów męskich nie koresponduje rytmicznie z linią melodyczną w głosach żeńskich.

Ujęcie muzyczne wybranych przez Góreckiego pieśni kościelnych prezentuje wyrazisty styl znany z innych utworów chóralnych. W dość krótkich, bo mieszczących się na ogół na jednej stronie kompozycjach, widoczna jest przejrzystość i prostota. Najważniejsze cechy zauważalne w partyturach to wykorzystanie zazwyczaj tylko dwóch systemów (XIX pieśń ma trzy – z czego dwa przeznaczone dla rozbudowanej obsady głosów męskich, a XIV i XIX tradycyjne cztery), dominująca sylabiczność w traktowaniu tekstu, z reguły

sekundowe pochody melodyczne, jak też liczne fragmenty recytatywne, a nawet używanie nut i współbrzmień burdonowych oraz brak komplikacji rytmicznych. Pieśni wykorzystują tonację tożsamą ze źródłem melodii. Kompozytor nie określa metrum, znaki chromatyczne zapisuje bezpośrednio przy dźwiękach (wyjątek stanowi pieśń V), tylko czasem wskazuje tempo wyjściowe bądź charakter wykonania, jednak w większości pieśni podaje sugestie dynamiczne oraz konieczność zwolnienia, zwłaszcza w kadencjach. Najważniejsza w zamyśle kompozytora wydaje się być przede wszystkim relacja słowo – dźwięk i wynikająca z niej ekspresja żarliwej, pełnej wiary modlitwy.

Tradycyjna pieśń kościelna – stanowiąca z pewnością niematerialne dziedzictwo Polski – wzięła się z potrzeby serca ludzi, którzy doświadczając życia jako ziemskiego pielgrzymowania, z jego trudami, ale też radościami, pragnęli wyrażenia swojej wiary w Boga oraz uczuć wynikających z przeżywania kolejnych wydarzeń roku liturgicznego. Górecki w opracowanych przez siebie melodiach pokazał, że jego religijna wrażliwość utożsamia

się z tak pojmowaną duchowością. W sposób szczególny odnajdujemy ją zwłaszcza w ujęciu harmonicznym pieśni. Przeznaczone zasadniczo na 4-głosowy chór mieszany a cappella, reprezentują struktury poczynając od prostych i przejrzystych, przez budowane z użyciem divisi, aż do potęgi współbrzienia 10-głosowego w skierowanej ku Maryi pieśni X „Pozdrawiamy, wychwalamy”. Tak zaplanowane pełne napięcie połączenia harmonicznego, zarówno w ujęciu horyzontalnym, a jeszcze bardziej struktury wertykalne, przywodzą na myśl moc śpiewającego Ludu Bożego, wspartego często potężnym brzmieniem organów – instrumentu przez wieki zastrzeżonego dla sfery sacrum.

I. ZDROWAŚ BĄDŹ MARYJA

(*Ave Hierarchia*, XV w.)

– pieśń adwentowa. Jej pochodzenie ze Śpiewnika Siedleckiego potwierdzają notatki kompozytora w rękopisie. Znajdujemy w nich także uwagę o harmonicznym znaczeniu dźwięku b w pierwszym takcie – w kontraście do późniejszego h w czwartym. Z 12 zwrotek zawartych w Śpiewniku, w edycji zbioru zapisano 1-4 i 12.

II. IDŹMY, TULMY SIĘ JAK DZIATKI

– pieśń do serca NMP; ze Śpiewnika Siedleckiego kompozytor wybrał wersję II melodii – z Podhala. W rękopisie tej pieśni znajduje się notatka dotycząca dodanych zwrotek (3-4) i zmiany w zakończeniu utworu. W edycji zbioru pojawia się nieścisłość, gdyż w drukowanym samodzielnie tekście 1 zwrotki brakuje pierwszej litery zwrotu „z rzewnem”, podczas gdy w partyturze i u Siedleckiego to „z” prawidłowo jest.

III. SZCZĘŚLIWY, KTO SOBIE PATRONA

– pieśń do św. Józefa (19 marca), patrona kompozytora, o czym w rozmowie z Markiem Mariuszem Tytko powiedział: „Na trzecie mam Józef, bo matka strasznie kochała i lubiła Józefa świętego. Henryk Mikołaj Józef – to są moje oficjalne przy chrzcie i w dokumentach urodzenia

– te trzy imiona”. W zbiorze umieszczono zwrotki 1-2 i 5 z 12. W porównaniu ze Śpiewnikiem Siedleckiego, w zwrotce 2 – zamiast właściwego „zagubić” – jest uboższe o jedną sylabę „zgubić”, co nie koreluje z rytmem melodii; ponadto słowo „swego” zostało zmienione na bardziej osobiste „mego”.

IV. LUDU, MÓJ LUDU

(*Popule meus*, VIII w.)

– antyfona na liturgię Wielkiego Piątku; u Siedleckiego melodia jest zanotowana jako wariant III, do wykonania na wzór pieśni „Zbliżam się k’Tobie”; w Mszałe Rzymskim z 1986 roku zanotowano, że powstanie łacińskiego tekstu datuje się na VIII wiek, a melodia pochodzi z XVIII. Z 12 zwrotek u Siedleckiego, w edycji zbioru ujęto 1-3 i 12.

V. WITAJ PANI, MATKO MATKI

– pieśń do św. Anny (26 lipca), matki Maryi, której imię nosi córka kompozytora. Z 12 zwrotek u Klonowskiego lub 7 u Siedleckiego (wyd. V z 1908) wybrano kolejne 4. W zwrotce 1 zapisano „sierotom” (za Klonowskim) w miejsce „ludziom”, jak jest u Siedleckiego. Melodia na wzór pieśni do MB Szkaplerznej „Witaj Pani, my poddani”.

VI. ZAWITAJ PANI ŚWIATA

– hymn z Godzinek do NMP (XVII w.); tekst kolejnych pięciu zwrotek został w opracowaniu rozszerzony z dwóch wersów do czterech; stało się tak przez dodanie za każdym razem dwóch początkowych wersów pierwszej zwrotki.

VII. BĄDŹ POZDROWIONY

– 4-wersowy refren z Gorzkich Żalów (XVIII w.); w nabożeństwie jest on wykonywany po każdej z kolejnych 10 zwrotek, będących „Lamentem duszy nad cierpiącym Jezusem”. Utwór posiada 8-głosowe opracowanie, w którym 4-głosowy chór żeński prowadzi identyczne linie melodyczne z 4-głosowym chórem męskim.

VIII. JEZU CHRYSTE PANIE MIŁY

– na Wielki Post, szczególnie na Wielki Piątek; w Śpiewniku Siedleckiego informacja za zbiorem Mioduszewskiego, iż autorem tekstu (w 5 zwrotekach) z roku 1610 jest Abraham Różniatowski – polski autor widowisk misteryjnych. Kompozytor wprowadził fermaty w miejscach zwyczajowego oddechu wiernych, występującego przy wykonaniu podczas nabożeństwa.

IX. O MATKO MIŁOŚCIWA

– ku czci NMP; pierwszy motyw melodii głównej ukryty jest na początku w partii mezzosopranu i barytonu, a ostatni – w zakończeniu – już tylko w partii mezzosopranu. Zwieńczenie utworu utrzymanego w d-moll stanowi coda, w której dwukrotnie zawołanie „za nami” kończy finalny akord D-dur. W zbiorze podano tekst wszystkich 5 zwrotek.

X. POZDRAWIAJMY, WYCHWAŁAJMY

– do NMP; zaledwie dwuwersowy tekst jest najkrótszym użytym w zbiorze, jednak w opracowaniu pieśni został on powtórzony trzykrotnie. Kolejne jego prezentacje przedstawione są w nieco odmiennych ujęciach harmonicznym, w których rozrastający się stopniowo od unisonu do 6-głosu chór żeński dialoguje z tutti powiększającym się także od unisonu, ale aż do współbrzmienia 10-głosowego – najliczniejszego w zbiorze. Ponadto, mimo widocznego w zapisie akordu złożonego z 10 dźwięków, do wykonania kompozycji potrzeba realnie aż 12 głosów, gdyż tok narracji wymaga podziału na 6 głosów żeńskich i tyleż samo męskich.

XI. ŚWIĘTY, ŚWIĘTY, ŚWIĘTY

– aklamacja ku czci Najświętszego Sakramentu, ujęta w 4 wersy. Opracowana w zbiorze melodia, zawierająca charakterystyczne triole, pochodzi ze Śpiewnika Siedleckiego, wyd. V z 1908 r. (z dopiskiem „z Galicyi”). Edycja IV z 1895 tej aklamacji jeszcze nie zawiera, a w wydaniach po tzw. jubileuszowym z roku 1928 (na 50-lecie wyd. I) różnice w melodii są istotne. W wybranej przez siebie wersji Górecki dokonał tylko jednej zmiany – finalny dźwięk d zmienił na fis (zamiast prymy wprowadził tercję).

XII. TYSIĄCKROĆ BĄDŹ POZDROWIONA

– ku czci NMP Kalwaryjskiej, najbardziej zagadkowa w zbiorze. Jej melodia, jak też tekst nie pojawiają się ani u Siedleckiego, ani u Klonowskiego. Prawdopodobnie należy do tradycji XIX-wiecznych śpiewów pątniczych. W górnośląskim rękopiśmiennym Zbiorze pieśni całorocznych (1811-1821) znajduje się jedynie tekst liczący 12 zwrotek, ale z inną końcową aklamacją: „O Maryjo, Matko Boska”. Zawarta w opracowaniu Góreckiego aklamacja „Maryja Kalwaryjska” może sugerować tradycję śpiewów związanych np. z Kalwarią Zebrzydowską, ale też z innymi sanktuariami maryjnymi. W wydaniu umieszczono 5 zwrotek z 12 znanych z powyższego zbioru. W 3 zwrotce

zamiast „Tyś najśliczniejsza” powinno być „Tyś śliczniejsza” – zgodnie ze źródłem tekstu, jak też analogiczną ilością sylab w pierwszych wersach pozostałych zwrotek.

XIII. KRZYKNIJMY WSZYSCY

– do św. Mikołaja (6 grudnia), będącego w pierwszych wiekach chrześcijaństwa biskupem Myry, którego imię otrzymał syn kompozytora, a jako drugie – w związku z datą urodzenia – nosił on sam. To trzecia w zbiorze pieśń skierowana do rodzinnych patronów twórcy (jego samego, córki i syna). Treść ujęta w czterech zwrotkach wraz z melodią znajduje się u Siedleckiego. W trzecim werse 3 zwrotki, zamiast „w wszelkiej potrzebie” (w zestawieniu z melodią brakuje sylaby), powinno być jak w Śpiewniku – „we wszelkiej potrzebie”.

XIV. WSTAŁ PAN CHRYSZTUS Z MARTWYCH (*Surrexit Christus hodie, XIV w.*)

– pieśń wielkanocna; polska wersja jednej z najstarszych pieśni, będącej chorałową kanwą wielu wielogłosowych utworów renesansu i baroku. W kontraście do początkowego motywu melodii głównej, zawierającego wznoszące skoki kwarty i kwinty (ilustrujące „wstawanie z martwych”), kompozytor zbudował – obrazujący nastrój wielkanocnego poranka – bardzo spokojny

akompaniament w głosach niższych. W dwóch identycznie zapisanych zwrotkach oparł go na statycznych współbrzmieniach kwart i kwint altów z basami (ujętych często w nuty burdonowe), wzbogacanych delikatnymi wychyleniami dysonujących sekund tenorów.

XV. ŚLICZNY JEZU, MIŁY PANIE

– na Wielki Piątek; melodia wraz z 3 zwrotkami tekstu znajduje się w Śpiewniku Siedleckiego. Kompozytor powtórzył pierwszą zwrotkę jako czwartą na zakończenie, ponownie w ten sposób stawiając pytanie „z czyjej winy tak bolejesz?”. Pojawiający się w jej treści „krwią broczący pelikan”, według historii opisejanej w II wieku przez anonimowego Aleksandryjczyka w tekście „Fizjolog”, w chwilach zagrożenia karmi swoje pisklęta własną krwią. Motyw pelikana stał się we wczesnym chrześcijaństwie symbolem Chrystusa Odkupiciela.

XVI. TWOJA CZEŚĆ, CHWAŁA

– ku czci Najświętszego Sakramentu, często wykonywana w czasie procesji Bożego Ciała. Posiada proste 4-głosowe opracowanie w charakterze chorału (5-gł. akord tylko w kadencji). W rękopisie zbioru znajduje się melodia tej pieśni zapisana przez Wojciecha Kilara (czarny atrament),

z komentarzem Góreckiego (niebieski atrament): „Tę pieśń tak śpiewają w Katowicach w kościele na Nasypowej” oraz wariant melodii z dopiskiem „u nas na Koszutce”. Do wykonania przewidziano tu komplet 12 zwrotek. W czwartej z nich słowo „niegodnym” zapisane jest nieprawidłowo rozdzielnie, a w zwrotce 6 – w słowie „przyszedszy” – znajduje się zbędna litera „w”.

XVII. OJCZE BOŻE WSZECHMOGĄCY (*Pater Deus sempiterno*, XVI w.)

– na Wielki Post; polska wersja opisu Męki Pańskiej, ujęta w Śpiewniku Klonowskiego aż w 52 zwrotkach. U Siedleckiego zanotowano ich tylko 14, a Górecki wykorzystał 1-3 i ostatnią. Ponownie źródłem pieśni jest śpiewnik Siedleckiego, wyd. V z 1908 r. Zapis melodii jest identyczny, choć Górecki wprowadził powtórzenie dwóch ostatnich taktów, obejmujących nietypowo tylko fragment tekstu ostatniego wersu każdej z 4 zwrotek (6 końcowych sylab). Ponadto zrezygnował z fermaty zanotowanej na zakończenie 7 taktu (zakończenie trzeciego wersu), która – uwzględniając rytmiczną strukturę tekstu – z pewnością wskazywała miejsce oddechu śpiewającego ludu.

XVIII. KRZYŻU CHRYSZUSA

– na Wielki Post, zwłaszcza na Wielki Piątek. Wyjątkowa w zbiorze, gdyż w całości opracowana z wielką prostotą na 4-głosowy chór mieszany. Ponadto w każdej z kolejnych 4 zwrotek tylko w trzeciej frazie (trzeci wers) głosy poruszają się krokami sekundowymi, natomiast w pozostałych partie altów i basów mają charakter recytacyjny, wykorzystujący tylko jeden dźwięk lub chwilowe od niego wychylenie.

XIX. CIEBIE WZYWAMY, CIEBIE BŁAGAMY

– ku czci Trójcy Przenajświętszej; niezwykła w swym ujęciu, gdyż pozbawiona zwyczajowej wertykalnej sylabiczności. Podczas gdy pełny tekst 5 zwrotek przedstawiają głosy żeńskie, męskie stanowią harmoniczne, jednostajne wsparcie (podobnie jak w pieśni XIV i XX). Szczególną rolę pełnią tu jednak basy I, które w niezapisanym, chociaż wyraźnie wyczuwalnym pulsie 6/8, podążają stałym nierównym krokiem: krótki – długi. W kontekście błagalnego tekstu drugiej zwrotki, zapisanego w liczbie pojedynczej „wlej ducha swego do serca mego”, nasuwa się skojarzenie z cechą kompozytora, jaką było nabyte w wyniku choroby, a towarzyszące mu przez całe życie utykanie. W tekście 2 zwrotki pojawia się nieścisłość: zamiast „swego” powinno być „Twojego”, jak u Siedleckiego i w partyturze.

XX. WITAJ JUTRZENKO

– w tradycji pieśń ku czci Matki Boskiej Częstochowskiej. Z zapisanych u Siedleckiego 9 zwrotek, w zbiorze znajdujemy sylabiczne ujęcie dwóch początkowych. W opracowaniu kompozytor zastosował przejrzystą konstrukcję, w której falującej partii głosu melodycznego towarzyszą pozostałe głosy, poruszające się w stałych strukturach rytmicznych i melodycznych. W drugiej zwrotce, nad powtarzanym 4-głosem z melodią w sopranach, pojawia się dodatkowy głos, który co drugi takt, przez stałe pochody w kształcie łuku, ilustruje w sposób szczególnie słowa skierowane do Jasnogórskiej Pani.

Prof. dr hab. Iwona Melson
Akademia Muzyczna w Katowicach
Dyrektor Artystyczna Śląskiego
Związku Chórów i Orkiestr

I. ZDROWAŚ BĄDŹ MARYJA

1. Zdrowaś bądź Maryja,
Niebieska lilija,
Panu Bogu miła,
Matko litościwa
Tyś jest nasza ucieczka
Najświętsza Maryja.

2. Maryja wielebna,
Ukaż drogę pewną
Przykazania Twego
Boga Wszechmocnego,
On ci wszystka nadzieja
Zbawienia naszego.

3. Łaskiś pełna Pańskiej,
Czystości anielskiej,
Pannaś nad pannami,
Święta nad świętymi.
O najświętsza Maryja,
Módl się dziś za nami.

4. Pełna wszech światłości,
Wielkiej pokorności,
Bez grzechuś poczęła,
Wielką sławę wzięła,
Przez Twoje narodzenie
Wziął świat pocieszenie.

5. Amen wszyscy rzeczmy,
Wierni chrześcijanie,
Cośmy się tu zesзли
Ku chwale tej Pannie,
Zachowaj nas od złego
Twoimi prośbami.

II. IDŹMY, TULMY SIĘ JAK DZIATKI

1. Idźmy, tulmy się jak dziatki
Do serca Maryi Matki.
Czy nas nęka życia trud,
Czy to winy czerni brud!
Idźmy, idźmy ufny krok
Z rzewnem sercem,
Łzawem wzrokiem.
Serce to zna dzieci głos,
Odwroci bolesny cios.

2. Ach, to Serce – dobroć sama,
Najczulszej z córek Adama,
Jest otwarte w każdy czas,
Samo szuka, wzywa nas:
„Pójdźcie do mnie, dziatki moje,
Wyczerpnijcie łaski zdroje;
Kto mnie znajdzie, życie ma,
Temu Syn zbawienie da”!

3. To Maryi Serca chwała,
Że zgubionym Zbawcę dało;
Jemuś winien, świecie, cud,
Że Bóg zstąpił zbawić lud.
Pod Nim Jezusa nosiła,
Do Niego czule tuliła,
Wychowała, by Bóg Syn
Zgładził długi naszych win.

4. Więc do Ciebie, jak do matki
Idziem, tulim się, Twe dziatki:
Matko, ulżij życia trud,
Zmyj z serc naszych winy brud!
Ty nas kochasz, a my Ciebie,
Niech się z Tobą złączym w niebie.
Matko, kto nie kocha Cię,
Dzieckiem Twym nie zowie się!

III. SZCZĘŚLIWY, KTO SOBIE PATRONA

1. Szczęśliwy, kto sobie patrona
Józefa ma za opiekuna.
Niechaj się niczego nie boi,
Bo Święty Józef za nim stoi,
Nie zginie.

2. Idźcie precz, marności światowe
Boście mnie zgubić gotowe.
Już ja mam nad wszystko słodsze go,
Józefa, opiekuna mego
Przy sobie.

3. Przeto Cię upraszam serdecznie,
Józefie, bym mógł żyć bezpiecznie.
A w końcu lekkie miał skonanie
I grzechów swoich darowanie
Przy śmierci.

IV. LUDU, MÓJ LUDU

1. Ludu, mój ludu, cóżem Ci uczynił?
W czymem zasmucił albo w czym zawinił?
Jam Cię wyzwolił z mocy faraona,
A tyś przyrzędził krzyż na me ramiona.

2. Ludu, mój ludu, cóżem Ci uczynił?
W czymem zasmucił albo w czym zawinił?
Jam Cię wprowadził w kraj miodem płynący,
Tyś mi zgotował śmierci znak hańbiący.

3. Ludu, mój ludu, cóżem Ci uczynił?
W czymem zasmucił albo w czym zawinił?
Jam ciebie szczepił, winnicę wybraną,
A tyś Mnie octem poił, swego Pana.

4. Ludu, mój ludu, cóżem Ci uczynił?
W czymem zasmucił albo w czym zawinił?
Jam cię wywyższył między narodami,
Tyś Mnie na krzyżu podwyższył z łotrami.

V. WITAJ PANI, MATKO MATKI

1. Witaj Pani, Matko Matki
Jezusa Pana
Anno Święta, Tyś od Boga
sierotom dana
Za patronkę w potrzebie,
by się zawsze do Ciebie
Udawali, pomoc brali.
O Anno Święta!

2. Wszak są jawne po kościołach
Twe święte czyny,
Niech zaświadcza, co doznali
Twojej przyczyny.
Bo kto Cię wzywa szczerze,
pewnie skutek odbierze,
W swem żądaniu, łask doznaniu...
O Anno Święta!

3. Anno Święta, wszak u Boga
Ty możesz wiele,
Wyjednaj nam zgromadzonym
w tym tu kościele,
U Jezusa miłego
dar miłosierdzia Jego,
A Maryja niech nam sprzyja...
O Anno Święta!

4. Ty w przygodach i nieszczęściu
i w różnej trwodze
Dajesz pomoc i pociechy
w zbawiennej drodze.
I rodzące matrony
doznają Twej ochrony,
łaskawości i litości...
O Anno Święta!

VI. ZAWITAJ PANI ŚWIATA

1. Zawitaj, Pani Świata,
niebieska Królowa,
Witaj Panno nad panny,
gwiazdo porankowa!
Zawitaj, Pani Świata,
niebieska Królowa,
Witaj Panno nad panny,
gwiazdo porankowa!

2. Zawitaj, pełna łaski,
prześliczna światłości,
Pani, na pomoc świata
śpiesz się, zbaw nas z złości.
Zawitaj, Pani Świata,
niebieska Królowa,
Witaj Panno nad panny,
gwiazdo porankowa!

3. Ciebie Monarcha wieczny
od wieków swojemu
Za Matkę obrał Słowu
Jednorodzonemu.
Zawitaj, Pani Świata,
niebieska Królowa,
Witaj Panno nad panny,
gwiazdo porankowa!

4. Przez które ziemi okrąg
i nieba ogniste,
I powietrze i wody
stworzył przezrocyste.
Zawitaj, Pani Świata,
niebieska Królowa,
Witaj Panno nad panny,
gwiazdo porankowa!

5. Ciebie, Oblubienicę,
przyozdobił Sobie,
Bo przestępstwo Adama
nie ma prawa w Tobie.
Zawitaj, Pani Świata,
niebieska Królowa,
Witaj Panno nad panny,
gwiazdo porankowa!

VII. BĄDŹ POZDROWIONY

Bądź pozdrowiony, bądź pochwalony!
Dla nas zelzony i pohańbiony.
Bądź uwielbiony, bądź wysławiony!
Boże nieskończony!

VIII. JEZU CHRYSSTE, PANIE MIŁY

1. Jezu Chryste, Panie miły!
O, Baranku tak cierpliwy!
Wzniosłeś, wzniosłeś na krzyż ręce Swoje,
Gładząc, gładząc nieprawości moje.

2. Płacz Go, człowiecze mizerny,
Patrząc, jak jest miłosierny.
Jezus, Jezus na krzyżu umiera,
Słońce, słońce jasność swą zawiera.

3. Pan wyrzekł ostatnie słowa,
Zwisła Mu na piersi głowa.
Matka, Matka pod Nim frasobliwa
Stoi, stoi z żalu ledwie żywa.

4. Zasłona się potargała,
Ziemia rwie się, ryczy skała.
Setnik, setnik woła: Syn to Boży!
Tłuszcza, tłuszcza wierząc w proch się korzy.

5. Na koniec Mu bok przebito,
Krew płynie z wodą obfito.
Żal nasz, żal nasz dziś wyznajem łzami,
Jezu, Jezu, zmiłuj się nad nami.

IX. O MATKO MIŁOŚCIWA

1. O Matko miłościwa,
Panno litościwa,
Panno urodziwa,
MARYJA! Módl się za nami!

2. Tyś świata podziwienie,
Grzesznych wybawienie,
Smutnych pocieszenie,
MARYJA! Módl się za nami!

3. Nie masz po Bogu w niebie,
Pewniejszej, krom Ciebie,
Nadziei w potrzebie,
MARYJA! Módl się za nami!

4. Przybądź nam, gdy pomrzemy
I na sąd staniemy
Łaski Twojej pragniemy,
MARYJA! Módl się za nami!

5. Zjednaj nam zlitowanie,
Z Tobą królowanie,
Dajże nam to, Panie!
MARYJA! Módl się za nami!

X. POZDRAWIAJMY, WYCHWAŁAJMY

Pozdrawiamy, wychwalamy
Pannę Przenajświętszą,
Niech nas broni i zasłoni
od wszelkiego złego.

XI. ŚWIĘTY, ŚWIĘTY, ŚWIĘTY

Święty, święty, święty,
Święty zawsze święty
Jezu jesteś niepojęty
W Przenajświętszym Sakramencie.

XII. TYSIĄKROĆ BĄDŹ POZDROWIONA

1. Tysiąkroć bądź pozdrowiona,
o Maryja, Maryja!
Milionkroć bądź uwielbiona,
Matko Chrystusowa.
Księżna niebieska, Pani Anielska,
Maryja Kalwaryjska!

2. Tyś jest nad słońce jaśniejsza,
o Maryja, Maryja!
I nad gwiazdy ozdobniejsza,
Matko Chrystusowa.
Księżna niebieska, Pani Anielska,
Maryja Kalwaryjska!

3. Tyś śliczniejsza nad kwiat róży,
o Maryja, Maryja!
Tobie wszystko niebo służy,
Matko Chrystusowa.
Księżna niebieska, Pani Anielska,
Maryja Kalwaryjska!

4. Tyś Matka górnej światłości,
o Maryja, Maryja!
Oddalaj od nas ciemności,
Matko Chrystusowa.
Księżna niebieska, Pani Anielska,
Maryja Kalwaryjska!

5. Tyś jest od Boga wybrana,
o Maryja, Maryja!
Ze wszystkich córek Adama,
Matko Chrystusowa.
Księżna niebieska, Pani Anielska,
Maryja Kalwaryjska!

XIII. KRZYKNIJMY WSZYSCY

1. Krzyknijmy wszyscy zgodnymi słowami,
Winszując sobie wzajem z niebiosami,
Że się narodził miłością przejęty
Mikołaj Święty.

2. Wszyscy, którzy się Jemu polecali,
Dziwnej pomocy zawsze doznawali.
Każdy w potrzebie swej był wspomóżony
I pocieszony.

3. I my go także pokornie wzywamy,
A jako dzieci do Ojca wołamy:
Broń nas i ratuj we wszelkiej potrzebie
Prosimy Ciebie.

4. Przynieś nam z nieba, Mikołaju Święty,
Gdy schodzisz do nas dobrocią przejęty,
Chleba, radości i wszelkich cnót mnóstwo,
Błogosławieństwo.

XIV. WSTAŁ PAN CHRYSTUS Z MARTWYCH

1. Wstał Pan Chrystus z martwych ninie,
Uweselił lud swój mile.
Alleluja! Pochwalmy Boga,
Alleluja! Alleluja!

2. Nie żałował życia swego,
Dla człowieka mizernego.
Alleluja! Pochwalmy Boga,
Alleluja! Alleluja!

3. Śliczny Jezu, już pojmuję,
Już wiem, ile Cię kosztuję,
Krzyż Twój uczy mnie grzesznego,
Jak mam kochać Zbawcę mego,
Ze wszystkich sił strzec się złego.

4. Śliczny Jezu, miły Panie,
Krwią broczący Pelikanie!
Czemu krew Swą Świętą lejesz,
W takich mękach wszystkich mdlejesz,
Z czyjej winy tak bolejesz?

XV. ŚLICZNY JEZU, MIŁY PANIE

1. Śliczny Jezu, miły Panie,
Krwią broczący Pelikanie!
Czemu krew Swą Świętą lejesz,
W takich mękach wszystkich mdlejesz,
Z czyjej winy tak bolejesz?

2. Śliczny Jezu, Stwórco nieba,
A czy tego było trzeba,
Byś na krzyżu podwyższony
Tak przez ludzi był zelżony,
Bezlitośnie pohańbiony?

XVI. TWOJA CZEŚĆ, CHWAŁA

1. Twoja cześć, chwała, nasz wieczny Panie,
Na wieczne czasy niech nie ustaje!

2. Tobie dziś dajem z rzeszą tych ludzi
Pokłon i pienie, my Twoi słudzy.

3. Dziękując wielce Twej Wielmożności
Za ten dar zacny, Twej Wszechmocności;

4. Żeś się darował nam nic nie godnym
W tym sakramencie nam tu przytomnym.

5. Raczyłeś zostać w takiej postaci,
Nie szczędząc siebie dla nas, swych braci.

6. Przyszędłwszy na świat, Pan wiecznej chwały,
Zaznałeś wiele nędzy niemałej.

7. Dałeś się potem z wielkiej miłości
Na męki srogie bez wszej litości.

8. Dałeś swe Ciało, by krzyżowano,
I Krew Najświętszą, by ją przelano.

9. Wstępując zasię do chwały wiecznej,
Zostawiłeś nam ten to dar zacny.

10. Na co my patrząc w tym Sakramencie,
Słowu Twojemu wierzymy święcie.

11. Tobie my, Boże, teraz śpiewamy,
Przed Twą światłością kornie padamy

12. Użyj nam łaski, Wszechmocny Boże,
Bez Twej pomocy cztęk nic nie może.

XVII. Ojciec Boże Wszechmogący

1. Ojciec Boże Wszechmogący,
Który z miłości gorącej,
Zesłałeś na te niskości
Syna Swego z wysokości.

2. Ku wielkiemu pocieszeniu,
Twemu ludzkiemu plemieniu,
Wydałeś Go na stracenie
Przez człowiecze odkupienie.

3. Miejmyż wszyscy na baczności,
Drogą śmierć Jego miłości
I smutek Matuchny Jego,
Która cierpiała dla Niego.

4. Chryste, Panie miłościwy
Czemuś tak bardzo cierpliwy?
Dla zmiłowania naszego
Zapomniałeś Bóstwa swego.

XVIII. KRZYŻU CHRYSYUSA

1. Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony,
Na wieczne czasy bądźże pozdrowiony,
Gdzie Bóg, Król świata całego
Dokonał życia swojego.

2. Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony,
Na wieczne czasy bądźże pozdrowiony,
Ta sama krew Cię skropiła,
Która nas z grzechów obmyła.

3. Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony,
Na wieczne czasy bądźże pozdrowiony,
Z Ciebie moc płynie i męstwo,
W Tobie jest nasze zwycięstwo.

XIX. CIEBIE WZYWAMY, CIEBIE BŁAGAMY

1. Ciebie wzywamy, Ciebie błagamy,
O błogosławiona Trójco!
Ratuj stworzenie, daj opatrzenie,
O błogosławiona Trójco!
2. Wlej ducha Twego do serca mego,
O błogosławiona Trójco!
Wspomóż w potrzebie proszących Ciebie,
O błogosławiona Trójco!
3. Daj dar miłości i pobożności,
O błogosławiona Trójco!
Szczęść bractwu temu jako Swojemu,
O błogosławiona Trójco!
4. Odpuść nam złości, dla Twej litości,
O błogosławiona Trójco!
Oddal głód, wojny, daj czas spokojny,
O błogosławiona Trójco!
5. Strzeż nas żyjących, broń konających,
O błogosławiona Trójco!
Daj nam być w niebie, prosimy Ciebie,
O błogosławiona Trójco!

XX. WITAJ JUTRZENKO

1. Witaj Jutrzeńko rano powstająca
Śliczna jak miesiąc, jak słońce świecąca!
Ty świecisz mile Światu w Częstochowie,
Gdzie czołem biją Świata monarchowie.
2. Tobie koronę z gwiazd dwunastu dano,
Świata wszystkiego Panią Cię nazwano.
Na Jasnej Górze jaśniejesz nad słońce
Tu lud upada do nóg swej Patronce.

